

szilánkos késtörés

egy szép napon még darabjaira hullhat
a kés amivel a kanszagú oroszlánszívek
vörösén szottyos cafatjait szoktam
kipiszkálni a bakancstalpam recéi közül szinte

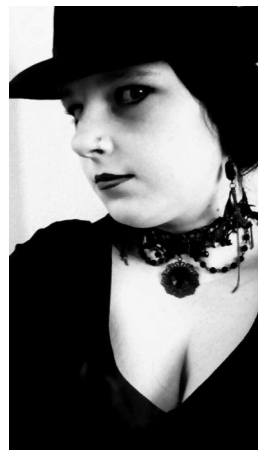
mindegy hogy magától vagy te töröd el
elképzelek ahogy oda sem figyelve
elhajítod szilánkjait és nem kérdezed meg
szükségem lesz-e még rá például

mikor a szótáramban a Közösülés
szócikke mellől ki akarom vágni a portrédat
mert te talán nem bánod, hogy
rólad az jut eszembe
de én talán megbánom
hogy arról te jutsz eszembe és ennek

a pengéje cirógatta volna az ütőerünket
ahogy a torkunk közé tartom ne félj
nem mozdítom egy kicsit sem csak arra az
esetre kell ha túl közel jönnél

te vagy a kedvenc állatom

az ízeltlábú valamimocorog vagy
aki gyomortájékon laksz egy kicsit
a tudómben is néha azt hiszem növekszel
de nem tudom mit eszel odabenn
a pikkelyes hátú hogymertedmegtenni vagy
aki közénk fekszik százéves álmához
kikerülhetetlenül időtlenné lesz
és kicsorbulnak megkövült bőrén a kések

a bársonyaltalpú mileszholnap vagy
aki a hajnali magzatpózhoz simulsz
és közös mellkasunk hullámaiban
felváltva dúdoljuk ugyanazt
a mézhéjú nemérdekel vagy
aki visszahúz oda hol testünkkel védjük
egymást és a ránk csapódó fedél
éjszakájában gyöngyöt könnyezünk
a tejfogú nembírokaldni vagy
aki a szekrények tetején laksz
és ha nem nézek oda a lámpafényben úszó
félhármakból lefetyelsz
a villásnyelvű rosszválasz vagy
aki a torkunkra szorítva saját magát
két végével egyszerre tekeredik
körénk és szólni se elfutni se enged
a százkarú muszájpárizani vagy
aki ezer helyen fonod körül a testem
tudsz nekem újat mondani rólam
és én próbálok nem hallgatni rád
a bőrszárnyú énvagyokazerősebb vagy
aki eszetlenül csapongva a hajunkba
akad és görbe körmökkel tép a húsunkba
az veszít aki hamarabb elfogy

különös kegyetlenséggel

elképzellek feldarabolva,
miután a fejszém levágott
rólad minden emberit,
és egyetlen testrészednek sem
veszem már igazán hasznát.
valamelyik szemétdombon
horpadt oldalú kóbor kutyák
lesik majd gyáván és sóváran,
hány zsáknyi teher voltál.

és a felmosás! mindenhol vagy.
közben elgondolkozom, hátha
egyszerűbb lenne együtt élni
azzal, ami még maradt belőled.
nem. nagyon sok vízzel később
tisztá vagy, amennyire csak lehet.
már csak a kezem kellene
megmosni valahogy.